

“Open brief aan de Raad van Beheer”

Betreffende: Verantwoord fokken met kortsnuitige rassen : Plan van aanpak

Een bij ons bekende dierenarts in Nederland heeft testen gedaan met brachyrassen uit de hoogste - risicocategorieën en heeft moeten constateren dat meer dan 90% van de rashonden met stamboom de (uithoudings-)proeven doorstaan. Aan de andere kant heeft Jane Ladlow al geconstateerd dat een complex aan factoren ten grondslag ligt aan BOAS. De lengte van de neus wordt door haar als onbetrouwbaar weggezet. Ze werkt liever met de nek lengte-borstomtrek ratio die blijkbaar betrouwbaarder is gebleken. De simpele constatering dat langsnuitige honden er geen last van hebben is nog absoluut geen bewijs dat de korte snuit impliciet BOAS tot gevolg heeft. De rassen die er amper tot bijna geen last van hebben zoals de Affenpinschers en Griffons tonen dit aan. Ook is er nog geen wetenschappelijk bewijs dat het verband tussen snuitlengte en BOAS aan toont. Jane Ladlow gaat onder andere om deze reden ook de Griffons onderzoeken. De kennis over rassen die buiten de BOAS gevarenzone leven kan de kennis over BOAS verhogen waarmee verbeteringsvoorstellen voor de andere rassen opgesteld kunnen worden. Want dat de uitwassen die bij sommige rassen zijn ontstaan aangepakt dienen te worden is evident. Laat er geen twijfel over bestaan dat de betreffende stamboomfokkers hier ook achter staan of desnoods moeten staan. Ook al is de enige oplossing om weer uit de gevarenzone te komen dat er iets ingekruisd moet worden. Echter bij de meeste brachy rassen hoeft dat misschien niet het geval te zijn. Dit is per ras te bepalen.

Desondanks heeft de minister in al haar wijsheid, geadviseerd door de Universiteit van Utrecht, besloten, in aanvulling op het besluit uit 2014, handavingsrichtlijnen op te stellen die het fokken met kortsnuitigen gewoonweg bestraft op basis van het knock-out criterium van de snuitlengte.

In aanvulling hierop heeft de Raad van Beheer besloten om géén stambomen meer te verlenen aan nakomelingen van kortsnuitige rashonden. Aan de andere kant zal (heel) misschien wel een foktoelating worden gegeven aan een kortsnuitige rashond alleen als men tot doel heeft de snuit te verlengen. Om dit binnen het ras te kunnen realiseren zijn serieuze fokprogramma's nodig die er dus evident op dit moment in Nederland nog niet zijn en die bij kleine raspopulaties binnen Nederland onmogelijk zijn door het inteeltgevaar. Het binnen een ras de snuit verlengen en consolideren zal niet iets zijn van een of twee generaties maar zeg maar eens iets van tussen de tien en twintig jaar gekoppeld aan een serieus fokprogramma. Dat fokprogramma is er niet. Dus de raad van beheer stelt in feite dat men moet kruisen.

Echter aan de andere zijde kunnen kruisingen ook niet ingeschreven worden bij het rasstamboek. Dat zou in strijd zijn met de regelingen van de FCI. Kortom we moeten constateren dat niet de minister het de stamboomrashonden onmogelijk maakt maar met name de Raad van Beheer. Deze constatering geeft misschien wat meer ruimte bij toekomstige schadeclaims voor alle fokkers die nu inkomsten mislopen door het abrupte fokverbod en de onduidelijkheid die de Raad van beheer over fokprogramma's met kortsnuitigen heeft doen ontstaan. Dit komt van pas als de brachy-rassen met succes de snuitlengte als criterium weg geprocedeerd krijgen. Immers de EU regelgeving op dit gebied staat het weigeren van stambomen niet op basis van een te korte snuit toe. De Raad van beheer doet niet meer waarvoor ze door haar leden gefinancierd worden namelijk het registreren. Kortom dit kan misschien nog leiden tot een substantiële schadeclaim. De minister brand haar vingers hier niet aan en heeft het probleem verschoven naar de Raad van Beheer. Men overziet blijkbaar niet dat handavingsrichtlijnen geen wet zijn maar een papertje waar handhavers mee op pad gaan om boetes uit te delen. Een boete kun je altijd bij de rechter aanvechten. Als je kunt aan tonen dat je hond gezond is en voldoet aan de wet uit 2014 is de zaak voor de minister afgedaan. Hierdoor kan de raad van beheer zich dus

niet beroepen op de FCI regels die aangeven dat de RvB niet hoeft te voldoen aan de registratie vanwege de wetgeving in Nederland. Handhavingscriteria zijn immers geen wet!

Overigens heeft dit probleem zich in België ook al voorgedaan met de KMSH die ongeteste rashonden weigerde in te schrijven. De KMSH heeft na een gerechtelijke uitspraak bakzeil moeten halen. Dit op basis van EU regelgeving.

Voor de kwantitatief kleinere brachy rassen, of met een ras dat amper last heeft van BOAS of niet, betekent dit het einde van de stamboomfokkerij in Nederland. Of ze nu een langere neus willen of niet, doet er niet meer toe. Immers deze rassen zijn bij hun 'huwelijken' aangewezen op partners vanuit het buitenland en dat alleen al om niet ten onder te gaan aan inteelt. En fokpartners uit het buitenland zullen niet naar Nederland komen om 'aangekeurd' te worden door de Nederlands geselecteerde 'keuringsartsen'. Ook kunstmatige inseminatie met bijvoorbeeld zaad uit de VS of Australië wordt hiermee onmogelijk gemaakt. We kunnen moeilijk verwachten dat een hond uit Australië naar Nederland komt om hier 'aangekeurd' te worden? Kortom deze besluiten maken het voor de kwantitatief kleine rassen in Nederland onmogelijk nog verder te gaan met fokken. Echter ook de kwantitatief iets grotere brachy rassen zullen verder door inteelt aangetast worden. Ze kunnen praktisch gezien geen buitenlandse rashonden meer gebruiken voor hun fokprogramma's.

De Minister en nog meer de Raad van Beheer zorgen ook voor een opsplitsing in Nederland in kruisingfokkers en stamboomrasfokkers (echt iets van deze tijd echter ik had het niet zien aankomen van een Christen Unie minister). Ontkennen hiervan heeft weinig zin als we -van beide zijden- de op de man gespeelde reacties -soms tot op het agressieve af- zien op facebook. Een van de naar mijn mening meest laaghartige uitwassen hiervan is wel de splitsing tussen dierenartsen die brachyrassen niet meer willen behandelen en dierenartsen die dat wel nog doen. In plaats van een opbouwende bijdrage te leveren nemen ze stelling en gaan als handhavers functioneren.

Het is triest vanuit Nederland te moeten constateren dat we het polderen – nota bene 'uitgevonden' in Nederland- nu in de landen om ons heen de kop zien opsteken waar we rasverenigingen, fokkers samen met dierenartsen en wetenschappers de problemen te lijf zien gaan. Zelfs op een wijze dat de FCI voorzitter een gezicht krijgt in de discussie. Je wordt er als je in Nederland woont helemaal vrolijk van de wijze waarop ze in de landen om ons heen te werk gaan.

Echter zoals ze in Zuid Afrika zouden zeggen

“'n boer maakt 'n plan”.

Ik vrees dat we in Nederland slechts kunnen wachten op de wetenschap die zal moeten aantonen dat de snuitlengte sec glad ijs is bij de bepaling van BOAS waardoor het snuitlengtecriterium voor de rechter zal sneuvelen zoals we dat al bij de RAD met Pittbulls hebben gezien. Echter de twijfel die in de wetenschappelijke wereld al leeft over dit criterium zou genoeg moeten zijn om dit criterium voorlopig op te schorten tot er meer duidelijkheid is.

Dat de minister hieromtrent, door de universiteit, verkeerd of onvolledig is geïnformeerd zal dan geen uitvlucht meer kunnen zijn bij de bepaling van de schadeclaim die bij de minister en/of de raad van beheer zullen worden neergelegd. Ook het Europese verband waarin we leven geeft genoeg stof om e.e.a. aan te vechten voor de rechter. Immers volgens Europese regels mogen Nederlandse wetten niet ongenueanceerd en abrupt de mensen hun inkomen ontnemen. Voordat dit zich echter voor de rechter uitgekristalliseerd heeft, hebben de broodfokkers Nederland al overgenomen. De meeste stamboomrasfokkers zitten nu dus met een acuut probleem en zullen -zoals in de oorlog- moeten onderduiken tot de storm is overgewaaid en men in Nederland tot bezinning is gekomen.

Wilde kruisingen zullen Nederland overspoelen en het land de paria-status geven in de Rashondenwereld. De kans bestaat dat de Raad van Beheer haar aanzien internationaal zal beschadigen en zelfs als bedreiging wordt gezien voor de wereld van de rashonden. De meeste landen zijn immers trots op hun rashonden. Desondanks worden de problemen in het buitenland wel onderkent echter niet met het badwater weggegooid.

Misschien komt men tot bezinning door het succes van zich van niets aantrekkende broodfokkers uit Nederland -door de trieste staat van handhaving- of door de broodfokkers uit de landen om ons heen die niet door wetgeving gehinderd worden. Opmerkelijk hierbij is dat de Raad van Beheer deze zorg ook uit spreekt echter hiervoor geen oplossingsrichting biedt. Schrijnend en triest is dan te moeten constateren dat ze hun eigen alles testende stamboomfokkers uitsluiten en daarmee ongeteste look-a-likes en importhonden vrij spel geven. De honden die nota bene hoofdzakelijk de oorzaak zijn van de exorbitante groei van de problemen bij de kortsnuitige rassen. Een uitermate trieste constatering! Ook voor de toekomst!

Of misschien komt men wel tot bezinning door het succes van de werkwijze uit de 'polderende' landen om ons heen. Eigenlijk vraagt het probleem immers om een Europese oplossing.

Het is duidelijk dat de Raad van beheer af wil van alle kortsnuitige rassen om problemen verder te voorkomen. Maar deze houding is onaanvaardbaar. Immers alle rassen zijn verschillend en sommige rassen komen met hun klachten niet in de buurt van de beruchte rassen.

Willen we uit de gerechtelijke sfeer blijven dan is het misschien raadzaam het snuitlengtecriterium als Knock-out criterium on hold te zetten en verder te polderen zoals dat in de landen om ons heen ook gebeurt.

En ten tweede is het raadzaam dat de raad van beheer voorlopig geen stamboominschrijvingen weigert van honden die aan de EU regels en FCI regels voldoen.

De stamboomrasfokkers van korte snuitrassen zullen zich hiervoor apart verenigen om niet in de lokale storm in Nederland ten onder te gaan.

1 september 2019
Edwin Meyer Viol